

M. št. 1 (87)

VSEBINA:

- 2 • Sedma seja komiteja Poročilo o delu OOZK
- 3 • Po drugi seji konference ZKJ
- 4 • Ob rob socialnim razlikam
- 5 • Mesečna kronika SZDL
- 6 • Mladinski center
- 7 • Nova mestna konferenca

Prva seja mestne konference ZKS Ljubljana

Demokracičnost odločanja in zbori volivcev

ZBORI volivcev bi morali predstavljati v našem družbenem sistemu ob zborih delovnih ljudi osnovno, neposredno obliko družbenega samoupravljanja. Obe obliki neposrednega odločanja pa že dlje časa bolujeta zaradi majhnega interesa občanov in delovnih ljudi. Tak interes je zlasti viden takrat, ko obravnavajo zbori problematiko širših in ožjih družbenopolitičnih skupnosti. Letošnja meseca — februar in marec sta potekala v znamenju zborov volivcev in zborov delovnih ljudi. Na območju občine Šiška je bilo sklicano 27 zborov volivcev in 34 zborov delovnih ljudi, za obe vrsti zborov pa je značilno dejstvo, da je vedno manjša udeležba na zborih in da je interes v delovnih organizacijah predvsem usmerjen na problematiko delovne organizacije.

Ob poteku zborov volivcev lahko opazimo, da se je zborov volivcev v krajevnih skupnostih udeležilo le 1219 volivcev od več kot 46.600 vpisanih volivcev, kar predstavlja le 2,6 %. Ob tem podatku bi se morali zamisliti, kajti v nekaterih volivnih enotah so odstotki še dosti manjši, saj je bila ponekod udeležba na zborih volivcev komaj 0,5 %. Glede udeležbe je položaj v delovnih organizacijah na zborih delovnih ljudi sicer boljši, vendar pa razprava na teh zborih pogostoma zaide od predlaganega dnevnega reda na vprašanja, ki zadevajo delovno organizacijo.

Zbori volivcev so letos obravnavali predvsem komunalna vprašanja in probleme, ki izhajajo neposredno iz krajevnih skupnosti. Takih predlogov in sklepov je bilo več kot 70 %, čeprav so bili sedanji zbori predvsem namenjeni financiranju občine in mesta. Le 6 % vseh predlogov zborov volivcev je bilo usmerjenih na proračunsko problematiko.

Vprašanje, ali je demokratičnost sprejemanja predlogov na zborih volivcev zagotovljena, se vsiljuje samo od sebe ob tako pičli udeležbi. Kje so vzroki?

Priprave na zbor volivcev so bile letos pravočasne in dobro organizirane. Odborniki in krajevnih skupnosti so dobro opravili svoje naloge. Problemi udeležbe pa ostajajo odprti. Morda so največji zaradi občutka volivcev, da ne morejo oblikovalno sodelovati na zborih volivcev in vplivati na akte, ki jih sprejemajo družbenopolitične skupnosti. Prav zaradi tega se volivci v svojih razpravah omejujejo predvsem na problematiko, ki jim je blizu, na komunalna vprašanja, na krajevno skupnost in delovno organizacijo. To pomeni, da gre del bistvenih družbenopolitičnih vprašanj mimo volivcev, ne da bi razmišljali o njih. Kako naj bi bilo tudi drugače, saj se volivec težko odloča o tem, ali je posamezna postavka proračuna previsoka, ali

prenizka. Na zboru volivcev pa imamo samo dve izbiri: ali potrditi, ali skleniti, da vzamemo sredstva iz ene in jih damo v drugo postavko. Taka odločitev je za vsakogar težavna, kajti vseh potreb ni mogoče poznati.

Informiranosti v smislu, da bi občani vedeli in pravočasno dobili vpogled v to, katera področja, ki jih financira proračun, zaostajajo, kje lahko vzdržimo z manjšimi sredstvi in kje bodo potrebna večja sredstva, še nismo dosegli. Zbore volivcev sklicujemo takrat, ko so nam potrebni. Prav tako uporabljamo sredstva informacij takrat, ko potrebujemo za določeno akcijo širše angažiranje ljudi. V bodoče bo potrebno opraviti več nalog pri informiranju občanov, zlasti na tak način, da bodo ti že predhodno seznanjeni s posameznimi problemi, s katerimi se bodo morale spoprijeti družbenopolitične skupnosti.

Zbor volivcev, katerega sedaj skličemo takrat, ko nam narekujejo to predpisi, bi moral postati stalnejša oblika dogovarjanja med volivci in njihovimi predstavniki. Vsekakor pa bi bilo potrebno, da vsaj v okviru krajevnih skupnosti programirajo zbori volivcev svoje potrebe po sredstvih tako, da bodo te potrebe res plod širše razprave, pa naj gre za komunalno opremo posameznih območij v občini, šolstvo, varstvo, trgovino in podobno. Doslej takega programiranja ni bilo, ampak so programe pripravljale krajevnih skupnosti oziroma njihovi organi, ne da bi pri tem tudi oni do popolnosti dobili mnenja svojih občanov.

Zbori volivcev se ne smejo izroditi v potrjevanje že sklenjenih dejstev, ampak morajo odigrati odločilno vlogo pri nadaljnjem kreiranju občinske politike. S tem ne mislim samo na to, da sta občinska skupščina in odbornik dolžna dati odgovor na vprašanja, ki se pojavijo na zborih volivcev, ampak da so dolžni predvsem odborniki vztrajati na tem, da upravičene zahteve zborov volivcev sprejme občinska skupščina v svoje programe, prav tako pa tudi krajevnih skupnosti. Sele, ko bodo zahteve zborov volivcev na tak način programirane, bodo volivci lažje ugotavljali ali so bili njihovi predlogi upoštevani ali ne.

Mnenja sem, da bomo morali v prihodnje sklicevati zbor volivcev takrat, ko jih bodo potrebovali tudi občani, kajti niz problemov, ki neposredno zadeva življenje in delo naših občanov, gre mimo zborov volivcev. Prav gotovo ni nobeden vprašal volivca o tem, kako bo prenesel stalne podražitve, kajti ravno v tem primeru bi zbori volivcev lahko zahtevali večjo odgovornost družbenopolitičnih skupnosti, odbornikov in poslancev.

Bojan ŠTULAR

JAVNA TRIBUNA

glasilo SZDL občine Ljubljana-Šiška

- 8-9 • Klub deseterice največjih v Šiški
- 10 • Mesečni komentar Od kje naš vsakdanji kruh
- 11 • O delu v republiškem zboru
- 12 • Ob poslanskem poročilu dr. Vojana Rusa
- 13 • Klub zmagovalcev
- 14 • Odločneje zajezimo socialno razlikovanje
- 15 • Zgodba o strahu in ljubezni
- 16 • Foto kronika

PO 2558/1999